

CUM A ÎNCEPUT PĂCATUL?

Pentru mulți existența păcatului este un mare mister. Ei nu pot înțelege cum un Dumnezeu iubitor și bun a permis să se întâmple ceva care cauzează atâta mizerie și durere. Însă n-ar trebui să existe nici un mister despre cum a început păcatul și continuă să existe în lumea noastră.

Biblia ne învață că “cel care păcătuiește este de la diavolul; pentru că diavolul păcătuiește de la început.” 1 Ioan 3:8.

Păcatul își are originea în inima lui Lucifer. Profetul Isaia ne spune că Lucifer sau Satana, sau diavolul a fost o dată un înger frumos cersc de lumină.

“Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu biruitorul neamurilor!” Isaia 14:12.

Numele “Lucifer” înseamnă “purtător de lumină.” Aceasta ne da o idee despre gloria sa originală. Cu toate că acum el este o ființă căzută, el nu este acea creatură hidoasă în care este frecvent potretizat.

Apostolul Pavel ne spune că Satana este capabil să se transforme într-un înger de lumină când i se potrivește pentru împlinirea scopurilor sale (vezi 2 Corinteni 11:14-15). Și este planul lui Satana pentru a-și face lucrarea împreună cu agenții lui, într-un fel în care să apară ca fiind lucrarea lui Dumnezeu. Astfel el poate să înșele mai mulți oameni.

Ezechiel ne-a vorbit despre Satana (referit ca la împăratul Tirului) ca fiind o ființă de o frumusețe de neîntrecut.

“Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe...Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu, și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua când ai fost făcut, până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine....Ți s-a îngâmfat inima din pricina frumuseții tale, și-ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta...” Ezechiel 28:13-15, 17.

Cu toate că a fost un înger de slavă, Satana s-a mândrit cu frumusețea lui; iar în înșelăciunea sa, el a decis că nu mai trebuie să fie supus stăpânirii lui Dumnezeu.

“Tu ziceai în inima ta: ‘Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu; voi șede pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miază-noaptei; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.’” Isaia 14:13-14.

Nesatisfăcut cu poziția sa ca heruvim ocrotitor, Lucifer a dorit să fie egal cu Dumnezeu. Însă aceasta ar fi implicat schimbarea ordinii perfecte al cerului, care ar fi putut fi obținută doar prin a-L acuza pe Dumnezeu cu vreo greșeală în conducerea Sa. Problema de bază a fost: Dacă Dumnezeu nu ar fi fost perfect, atunci de ce să urmăm legile și poruncile Sale? Lucifer a mers în jur pentru a înșela cât de mulți îngeri a putut pentru a-l ajuta să se rebelieze împotriva lui Dumnezeu. Astfel orice înger a trebuit să aleagă pe cine să creadă și pe cine să urmeze și să apere – fie pe Dumnezeu sau fie pe Lucifer.

“Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii Lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei, dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.” Apocalipsa 12:7-9.

Prin a începe război în cer, Satana a arătat că el nu se va opri înainte de a-și aduce la îndeplinire ținta lui pentru a fi egal cu Dumnezeu; și orice obstacol înaintea țintei lui trebuia să fie forțată afară din cale – incluzând Însuși Dumnezeu.

Cu toate că a fost înfrânt și dat afară din cer, Satana nu a fost distrus. De ce? Dacă Dumnezeu l-ar fi distrus pe Lucifer, aceasta totuși nu ar fi răspuns acuzațiilor aduse împotriva lui Dumnezeu. De aceea, a trebuit să i se dea Satanei o șansă pentru a demonstra întregii universului felul de conducere care ar fi fost stabilit de el dacă aceasta ar fi fost permis, și deasemenea să arate care va fi rezultatul final al alegerii unei curse împotriva lui Dumnezeu. Siguranța întregului univers a depins pe această demonstrare și rezultatul ei final. Nici o întrebare n-a trebuit să rămână că cine a spus adevărul – Dumnezeu sau Lucifer. Amândoi vor fi cunoscuți după acțiunile și roadele produse de ei.

Mândria a fost care l-a condus pe Satana să dorească să fie egal cu Dumnezeu, și aceiași dorință el a încercat s-o nutrească în umanitate. Apropiindu-se de Eva, el a ispitit-o să creadă că egalitatea cu Dumnezeu a fost o ținta de obținut – însă doar prin a fi atinsă prin neascultare de Dumnezeu.

“Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: ‘Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: ‘Să nu mâncați din toți pomii din grădină?’ Femeia a răspuns șarpelui: ‘Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină.’ Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: ‘Să nu mâncați din el, și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.’ Atunci șarpele a zis femeii: ‘Hotărât, că nu veți muri: dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii, și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.’”
Geneza 3:1-5.

Imediat când ea a urmat sugestia Diavolului pentru a nu asculta de Dumnezeu, Eva a fost în armonie și unire cu dușmanul lui Dumnezeu; iar ea a devenit agentul Satanei în a aduce căderea lui Adam.

Omul, creat să fie o reflectare a lui Dumnezeu (vezi Geneza 1:26-27), a venit sub controlul unei puteri care a fost în opoziție cu stăpânirea și autoritatea lui Dumnezeu. Omul a fost o dată în armonie cu Creatorul lui, însă el a fost acum un rebel, antagonistic voinței și poruncilor lui Dumnezeu.

“Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești, este vrășmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună.” Romani 8:7.

Diavolul a pretins ca toată umanitatea să fie sub puterea sa, și că ei nu vor mai fi niciodată ascultători de Dumnezeu pentru a-L dovedi să fie corect în această luptă. Dumnezeu ar fi putut să distrugă pe om într-o clipă datorită rebeliunii sale; însă în loc de aceasta, El S-a apropiat cu iubire de om prin a trimite pe Isus să devină unul ca noi și să moară în locul nostru.

Când Isus a venit pe acest pământ, El a venit ca Învățător al nostru. Ca Învățătorul nostru, El a trăit o viață de o ascultare neegoistă pentru Dumnezeu, dăruindu-ne astfel un exemplu perfect de ceace ce putem deveni prin El. Prin roadele Sale, Hristos ne-a arătat să fie adevărul, și calea către salvare și eliberare din păcat. Prin trăirea unei vieți de ascultare în umanitatea noastră, Isus nu a vindecat doar reputația lui Dumnezeu prin a dovedi că Legea și Împărăția neprihănită lui Dumnezeu sunt perfecte, ci deasemenea El a arătat că a fost posibil ca întreaga omenire să-I urmeze exemplul și deasemenea să fie ascultător. Astfel Hristos a arătat că nu este nici un motiv pentru oricine dintre noi să continuăm în robia păcatului.

“Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și va lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. El n-a făcut păcat, și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug.” 1 Petru 2:21-22.

Când Hristos a murit pe cruce, Satana a fost demascat; el s-a dovedit să fie un ucigaș, și că sub conducerea sa orice este bun și onorabil va fi dat la o parte. El s-a îndepărtat pentru totdeauna de simpatia universului privitor și și-a făcut distrugerea sigură. Prin roadele lui, Satana s-a fost dovedit să fie mincinos și calea către robie și captivitate în păcat și moarte.

Prin a permite ca principiile păcatului să se desvolte total, Dumnezeu a dat oportunitatea oricărei ființe din univers să vadă unde conduce păcatul. Văzând rezultatele teribile ale păcatului, orice ființă poate acum să facă o decizie inteligentă ca pe cine vor asculta și caută să apere în această controversă – Dumnezeu sau Satana.

Vorbind despre Satana, Isus a spus ascultătorilor Lui:

“El dela început a fost uci gaș, și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Oridecâteori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.” Ioan 8:44.

În timp ce Satana a fost în cer căutând să stabilească o nouă ordine a lucrurilor, sfârșitul rezultatului al păcatului n-a fost aparent. Dumnezeu a văzut ceea ce ființele create n-au putut – El a văzut până la ce grad va conduce păcatul și egoismul. Prin a pune pe Hristos la moarte, Satana a arătat ceea ce a fost înăscut în păcat întotdeauna. Calvarul a fost doar descoperirea păcatului manifestat în plinătatea lui. Acțiunile noastre păcătoase sunt doar o reflectare al rebeliunii din interiorul nostru. Astfel orice păcat, fie că îl privim ca fiind mic sau mare ne face captivii lui Satana și astfel părtași la vinovăția și moartea lui Hristos!

Satana n-a fost plin de ură doar împotriva lui Hristos, ci deasemenea împotriva tuturor acelor care aleg să-L urmeze și să apere cauza lui Dumnezeu. A fost adevărat că Isus, ca om, a biruit pe Satana; însă dacă Satana ar fi putut să țină pe urmașii lui Dumnezeu de a face biruința lui Hristos o realitate în viețile lor, atunci totul nu ar fi fost pierdut pentru el. Astfel Satana prin agenții lui, au continuat lupta lor împotriva lui Dumnezeu prin a ataca urmașii Lui.

“Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos.” Apocalipsa 12:17.

Cu toate că diavolul își poate deghiza vocea, teoriile lui multe și înșelătoare vor conduce întotdeauna spre același gând; că “Poate cumva Dumnezeu este avantajat în pierderea noastră când noi ascultăm de poruncile Lui, și că este ceva de câștigat prin a nu-L asculta”. Această minciună înșelătoare a fost acceptată de Adam și Eva, care au permis păcatul și moartea în această lume. Însă Hristos a venit în această lume pentru a mă ajuta pe mine și pe tine să scăpăm de păcat prin harul și puterea Sa, iar astfel să câștigăm viața veșnică când El va veni înapoi.

Când Îl iubim pe Hristos și ne supunem Lui, El promite să unească inima Sa cu a noastră; voința noastră fiind fuzionată în voința Sa; gândirea noastră devine una cu a Sa; iar legea lui Dumnezeu devine desfătarea noastră.

“Dar iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.” Evrei 8:10.

“Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și Legea Ta este în fundul inimii mele.” Psalmi 40:8.

“Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuesc împotriva Ta.” Psalmi 119:11.

Prin acest proces, chiar și gândurile noastre sunt aduse în captivitatea lui Hristos, permițându-ne să-I urmăm exemplul de ascultare și să trăim viața Lui în a noastră.

“Măcar că trăim în firea pământească, totuși nu ne luptăm călăuziți de firea pământească. Căci armele cu care ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăririle. Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime, care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.” 2 Corinteni 10:3-5.

Salvarea pe care Isus ne-o aduce nu este o salvare în neascultare. Însă El ne-a adus scăpare din puterea pacatului, ca astfel prin puterea lui Isus să putem și să trăim o viață de ascultare, arătând că Dumnezeu este adevărat, și să-l dovedim pe Satana un mincinos.

“...și-i vei pune numele Isus, pentru că El va salva pe poporul Lui din păcatele sale.” Matei 1:21.

“Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-l ascultă, urzitorul unei mântuirii veșnice...” Evrei 5:9.

Astfel prin acțiunile noastre, sau roadele pe care le producem, noi suntem cunoscuți să fim fie urmașii lui Dumnezeu, sau urmașii lui Satana – noi fie Îl apărăm pe Dumnezeu sau fie pe Satana.

“Oricine face păcat, face și fărădelege; și păcatul este fărădelege. Și știți că El S-a arătat ca să ia păcatele; și în El nu este păcat. Oricine rămâne în El, nu păcătuieste; oricine păcătuieste nu L-a văzut nici nu L-a cunoscut. Copilașilor, nimeni să nu vă înșele! Cine trăiește în neprihănire, este neprihănit, cum El însuși este neprihănit. Cine păcătuieste, este de la diavolul, căci diavolul păcătuieste de la început. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului. Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuieste, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu. Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului...” 1 Ioan 3:4-10.

Fie ca Dumnezeu să ne ajute pe fiecare din noi pentru a veni pe deplin la Hristos și să-I permitem să trăiască viața Sa prin noi, pentru ca să nu mai fim slujitorii pacatului spre moarte, ci să devenim slujitorii neprihănirii spre viață veșnică.

Pentru a înrola într-un curs corespondență biblică de GRATIS, pentru mai multă informație vă rog să scrieți la adresa următoare:

**“Let There Be Light” Ministries
PO Box 328
Rogue River, OR 97537
www.LightMinistries.com**